

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 100/2016
25.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер-Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца Производно трговинског услужног друштва I.-е. ДОО у стечају из Б., против тужених 1) Привредног друштва за спољну и унутрашњу трговину и услуге SP К.р. ДОО из К. и 2) Компаније Е.с.“ LLC из С., које све заступа пуномоћник М.С.П. адвокат из Б., ради понављања поступка, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж бр.152/16 од 13.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених Привредног друштва за спољну и унутрашњу трговину и услуге SP К.р. ДОО из К. и Компаније Е.с. LLC из С., изјављена против решења Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.152/16 од 13.01.2016. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П бр.3474/2012 од 22.06.2015. године, одбијен је као неоснован приговор ненадлежности тога суда.

Привредни апелациони суд решењем Пж бр.6107/15 од 07.10.2015 године, одбија као неосновану жалбу тужених и решење Привредног суда у Београду П бр.3474/2012 од 22.06.2015. године потврђује.

Решењем Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.152/16 од 13.01.2016. године одбачен је као недозвољен предлог тужених за понављање поступка поднет дана 08.12.2015. године.

Против наведеног решења тужени изјављују ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјално-процесног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 420. а у вези члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и нашао да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда из члана 374. став 1. а у вези члана 67. став 1. тачка 7. Закона о парничном поступку, код недоказане чињенице, да је поступајући судија у другостепеном поступку, претходно као стечајни судија односно члан стечајног већа (у поступку стечаја над овде тужиоцем) донео одлуку поводом које је дошло до спора.

Према стању у списима, првостепеним решењем од 22.06.2015. године које је потврђено од стране другостепеног суда решењем од 07.10.2015. године правноснажно је одбијен као неоснован приговор ненадлежности Привредног суда у Београду. Дана 08.12.2015. године тужени су поднели предлог за понављање поступка у смислу члана 433. Закона о парничном поступку наводећи да се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред судом вишег степена. Другостепени суд одбацује као недозвољен предлог тужених за понављање поступка, из разлога што се у конкретном случају решењем о одбијању приговора надлежности суда поступак правноснажно не окончава те је у таквој ситуацији понављање поступка недопуштено.

С обзиром на тако утврђено чињенично стање, правилно је Привредни апелациони суд применио материјално-процесно право када је одбацио као недозвољен предлог тужених за понављање поступка поднет дана 08.12.2015. године.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става другостепеног суда.

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове.

Чланом 426. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови, из разлога таксативно наведених у тачкама 1 – 12. У члану 433. истога закона прописано је да ако се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред судом вишег степена првостепени суд ће да достави предмет суду вишег суда ради доношења одлуке. О предлогу за понављање поступка суд вишег степена одлучује без расправе. Ако суд вишег степена нађе да је оправдан предлог за понављање поступка и да није потребно да се одржи нова главна расправа укинуће одлуке донете у ранијем поступку и донеће нову одлуку о главној ствари.

У конкретном случају тужени тражи понављање поступка пред другостепеним судом, истичући као разлог да је суд био непрописно састављен, те да наведено представља разлог за понављање поступка у смислу члана 426. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку. Из одредбе члана 421. ЗПП произилази да се

понављање поступка може тражити само ако је поступак окончан правноснажном судском одлуком (пресудом) односно решењем којим се поступак правноснажно окончава. У таква решења не спада решење којим је одбијен као неоснован приговор ненадлежности поступајућег Привредног суда у Београду, јер се тиме поступак правноснажно не окончава. Самим тим нису испуњени процесни услови за понављање поступка, без обзира на разлоге које у предлогу наводи тужени, јер поступак није правноснажно окончан.

Правила је закључак другостепеног суда да је предлог за понављање поступка тужених недозвољен и исти је одбачен правилном применом материјално процесне одредбе из члана 430. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 420. став 6. у вези члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**